

MI TÖRTÉNT A HAT GYEREKKEL?

Két felnőtt embernek egymástól kölcsönösen szétválasztó útjai, valamint az itál, a szesz kergette szét egy népes családot szinte a szélrőzsza minden irányába. »Szüleik bünei miatt hat kisgyermek kiált segítségért« — írtuk annak idején cikkünkben, lapunk február 23-i számában. Mi történt a hat gyermekkel és a szüleikkel azóta?

Az állami gondoskodás magához ölelte az apróságokat: hármak közülük azonnal kórházba kellett vinni gyógykezelésre, a másik három gyermek pedig nevelőszülőkhöz került Sándorfalvára. A kétéves kis Jancsi kivételével — ő a Hódmezővásárhelyi Gyermekvédelmi Intézetben van — azóta már egy községben élnek a gyerekek, különböző »anyukáknál«. (Az egy községben élő öt kisgyermek képét közöljük lapunk címloldalán.) Mindegyiket sorra látogatuk, hogy tekintetükkel is megismogassuk őket, mert egy kicsit szerkesztőségünk gyermekeinek is tekintjük már e kis, emberpalántákat.

Egy virágos udvaron

A kis kőcst, a nyolcéves Erzsit, özv. Nagy Mihályné védőszárnyai alatt találtuk. Ahol laknak, a kis ház udvara csupa virág, a szobakonyha lakás jószágú tisztaságot lehel. Erzi babái olyan szépek, pirosarcúak, csinosak, tiszták, mint ő maga. A kislány most már megszeli-dült, nem olyan kaján, cinikus, mint amikor oda került. Nagyné helyett sokszor eljár a boltba és a piacra vásárolni, hogy kímélje a szerető gondoskodású asszonyt, aki egyébként a helybeli mozi üzemvezetője. Erzi jól van, s örül, hogy ott lehet, csak egy kicsit akkor felhőszóddott el arca, amikor az anyja három napra behozta magához Szegedre, illetve amikor visszatért Sándorfalvára. A gyerekek ez a látogatás nem tett jót, s ez abból tűnik ki, ahogy az anyja mostani életéről »pletykált«.

Az új anyuka

Özv. Petróczy Antalné házában találtuk a hétéves Vesztért, s az ötéves Laci-kát. A csinos, takaros ház, s a nagy gyümölcsöskert úgy hoztártartozik már a két gyerek életéhez, mintha mindig ott éltek volna. Térülnek-fordulnak, beszélnek a kertbe gyümölcsért, vagy nagykaréj kenyeret kérnek majdnem akkora szalonnával. Tejet akkor isznak, amikor akarnak, ott a kanta előttük. Az ölben két százkilós malacka rőfög, s Petrócziné újságolta, hogy a malacokat hamarosan »lerántják« hadt egyenek a gyerekek. Petróczinének egy 12 éves saját gyermeke is van, s Vesztér és Laci naphosszat együtt játszanak a nagyobb testvérrel. Az özevgyaszszonyt anyukámnak szöjtik, s mikor megjelentünk odabújtak a kötényéhez védelmet keresni.

A fülig mákos Tóni

A kilencéves Tóni fülig mákos volt. Nekigyűrűköze kalácsütséhez törte a mákot és a dióbelet a kiskonyhában, amikor beléptünk a Dózsa György utcában Szalma Istvánék házába. A kockacukortörést is rábízták, s egy maréknyi híjával az is megtörtődött. Tóni beleilleszkedett már a családba, pedig kezdetben nem igen akart, olyan volt, mint egy kis vadember. Mikor kikerült, harmadnap a szülőből kiemelte a perselyt, s kivette belőle az autóbussz árát és beszökött Szegedre. Itt azonban nem volt helye hova menni, s belátta, hogy mégis csak Szalma Istvánék szeretik őt a legjobban. Azóta szöfogadó, s a legnagyobb testvér önértetével vasárna-

ponként sorra látogatja a községben kisebb testvéreit. Imriske lába még fáj

A háromszendős Imriske ebéd után éppen lefeküdni készült, kezében szorongatva elmaradhatatlan Jancsi babáját. Özv. Csongrádi Jánosné takargatta Imriskét, s gúgyogott hozzá, hogy hamarabb elaludjon. A fényképezéshez azonban felkeltették Imriskét, nem volt időnk megvárni a délután négy óráig, amikor majd felébred. Ahogy tipegett kifelé az udvarra, kis lábai nehezen, fáradtan vitték. Csípőficama alig javult valamit a kórházi ápolás után. Csongrádiné, akár az unokáját, úgy szereti, dédelgeti Imriskét, talán még jobban, mert a kisgyerek napközben sokszor elfárad, panaszkodik a lábára, hogy fáj. A szöböt tejetén frissfőzésű befőtt és lekvár sorakozik az üvegekben. Mind-mind a kis Imrre vár, Csongrádiné neki tette el, neki főzött tölire.

Jó helyen, jó kezekben

A látogatásunk ezzel végetért. Mindegyik gyereket jó helyen, jó kezekben találtuk. De mit mondanak a nevelőszölk a gyerekek szöleinek látogatásairól? Az apa ugyan nem sokszor volt a gyerekekre kíváncsi, február óta mindössze tán kétszer járt kint, s akkor is a kislányt, Erzsikét dédelgette. Őt szövléi leginkább az anyja is, aki viszont kéthetenként pontosan megjelenik vasárnaponként a gyerekeknel, s valósággal kilószámra elhalmozza őket cukorkával és csokoládéval, játékokkal és egyebekkel. Az elég későn felébredt szölk szeretet ilyenforma megnyilvánulásai nem tesznek jót a

gyerekeknek, akik a látogatás után mindig nyugtalanok. Az anya igenis látogathatja gyermekeit, ez joga és kötelessége, de szöladabb formában, ne olyan nagy csinnadrattával, hanem egyszerűbben és sokkal melegebb szövlével, amely nem tesz különbséget gyerek és gyerek közt, s jut elég belöle a kilencéves Tónikának is.

Es az igazi szölk?

Itt bent Szegeden az apa és az anya külön költözött, kétszoba-konyha lakásukat annak idején közös megégyezés alapján elherdálták, az érte kapott pénz elosztották, s ki-ki azt csinált vele, amit akart. Az ember egy darabig ivott, aztán munkába állt, majd szeszszölvő kúrára került, s onnan vissza a munkahelyére. Azóta ott megbecsöli magát, s az igazgató elmondása szerint: nem iszik.

S hogy mi lesz velük, összerölknek-e még valamenynyien egy családba: ki tudja? Közös otthonuk egyelőre nincs, s bizony azt megte-rementeni manapság: elég nehéz. Enélkül pedig nincs család, nincs boldogság, nincs öröm. Maguk tették, maguk csinálták, s most bűnhödhetnek érte, amiért szötrúgták a családi életet, s ráadásul ifjúsg elleni bűncselekményért bünvádi eljárást is fogatosítottak ellenük. Családi életük helyreállításhöz viszont még elég fiatalok, van erejük, s ha emberségük is lesz, bizonyára sikerül helyreállítaniok. A két ember és gyermekei útjának személtartását ezzel nem zártuk le. Figyelemmel kísérjük őket, s talán még szölkünk rölük máskor is.

Lödi Ferenc

Ötszáz középiskolás tanul Szeged új gimnáziumában

Az új tanévvel új középiskolával gazdagodik Szeged. A Fiútanítóképző helyén nyitja meg Ujszegeden kapuit a város negyedik gimnáziuma. Most, közvetlenül a tanév kezdete előtt, Horváth Ferenc igazgató tájékoztat az iskola létrejöttének körülményeiről és a feladatokról, amelyek az új oktatási intézmény előtt állanak.

Tizennégy osztály

— Iskolánk létrejöttét két körülmény tette közvetlenül szükségessé és lehetségessé — mondotta. — Az egyik az volt, hogy a Művelődésügyi Minisztérium rendeletével, a Ságvári gimnázium egyetemi gyakorló gimnáziummá alakult át, ami föltétlenül szükségessé tette az eddig körülbelül ezer fös tanulólétszámnak legalább a felére való csökkentését. A másik, hogy a minisztérium tanítóképző főiskolájának rendelkezése értelmében e tanévtől kezdve Szegeden összevont tanítóképző fog működni, a Kemény Nándorné Tanítóképző helyén. Az újszegedi Fiútanítóképző épületét kapta meg így a mi frissen alakult iskolánk. Az új tanévet körülbelül 500 fös tanulólétszámmal és 14 osztályközösséggel kezdjük, öt első, öt második, 3 harmadik és egy negyedik évfolyamú osztályunk lesz. Tanulóinknak, a volt Ságvári-gimnázium tanulóközösségéből való kiválasztása természetesen gondos, minden körülményt latolgotó munka eredménye. Figyelembevevük a tanuló lakhelyét. Tanulóink csaknem kétharmada vidékről jár be, s akik szegediek, föleg Ujszegeden és az iskolához közelebb eső városrészekben laknak. Figyelembevevük

emellett a tanulók szöciális viszonyait, érdeklödesi köriüket és tanulmányi munkájukat, de az egyes osztályközösségek kialakult és összeferrott voltát is.

A politechnikai képzés

Iskolánkban úttörő módon jelentös szerepet kap a szölemi és testi nevelés mellett a politechnikai képzés. Politechnikai képzésünk kétirányú lesz: a tanulók származási arányának megfelelően elsősorban agrotechnikai és emellett ipari képzés. Ebben a tanévben csak ipari képzés indul az első évfolyam egy, és a második évfolyam két osztályában. A következő tanévtől aztán tanulóink a mintegy öt kataszteri holdas kis tangazdaságban a Tömörkény és a Radnóti gimnázium tanulóival együtt gyakorlatban is megismerkednek a földmüvelés technikájával. Lehetövé teszi a Művelődésügyi Minisztérium által, a Minisztertanács utasítására rendelkezésünkre bocsátott mezögazdasági munkaeszköz-sorozat is. Féltreértések elkerölése végett meg kell mondanunk, hogy sem az agrotechnikai, sem az ipari képzés semmiféle szakképzettséggel nem ruházza fel tanulóinkat. Erre a különböző ipari és mezögazdasági technikumok a hivatottak. Itt azonban az ideje, hogy leszámoljunk

azzal a múltból ittmaradt nézettel, mely szerint érettségizett embernek feltétlenül és kizárólag íróasztal mellett kell munkát kapnia. A tanulók eddig a politechnikai képzés hiánya miatt meg voltak fosztva a fizikai munkával való megismerkedés lehetőségétől és természetesen, hogy érettségi után vonakodtak ilyen pályára lépni. Politechnikai képzésünk feladata tehát az, hogy megismertessük és megszeretessük tanulóinkkal a fizikai munkát. Ha ez sikerül — s reméljük igen —, akkor a fentebb említett fölfogás talaját vesztve hamarosan magától eltönik a köztudatból.

Minél jobb felkészültséggel

— A politechnikai képzés a szokásos középiskolai tanmeneten semmiféle minöségi változást nem hoz magával. Nálunk is vannak humán- és reálosztályok, mint másutt, és ha a tanuló kiváló munkát végez, tölünk is ugyanúgy jelentkezhet egyetemre, mint akár az Egyetemi Gyakorló Gimnáziumból. Nevelötestületünk összetétele biztosítéka annak, hogy tanulóink átlagos felkészöltsége semmivel sem marad el a többi gimnázium tanulóinak felkészöltsége mögött.

P. L.

Néhány esös nap következik

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztálya szerint vasárnap a keleti megyékben további futózáporokra, az ország egyéb területein pedig erősebb felhösödésre lehet számítani. A hőmérsékleti szintek kiegyenlödésnek, s 25 fok körül állapodnak meg. A nyugati ciklon Franciaország és

Nyugat-Németország térségeiből hideg és meleg front-hullámokat indítottak kelet felé, de mozgásuk lassú, s előreláthatólag csak a jövő hét első napjaiban érkeznek hazánkba. Valószínű, hogy a ciklonhullámok nyomán átmenetileg esőre fordul az időjárás.

Gengszterek siratása

Ha valaha valamelyik író megrajzolja majd az erkölcsi érzékét vesztett ember típusát, a mintát bizonyára arról a svájci újságíróról veszi, aki cikket írt a Berner Tagblatt augusztus 25-i számában »A fiatal Nagy Sándor ravatalánál« címmel. A cikk minden mondatán érződik, hogy szerzője pénzért ragadta nyakon a tollat, illetve pénztért határozta el, hogy minden áron szentté avat két bánditát: a berni magyar követséget fegyveresen megtámadó disszidens Nagy Sándort és Papp Endrét.

A jezsuitákat is megszögyenítő talmi zokogást megszöktük már az arannyal doppingolt nyugati újságíróktól. De két közönséges bűnözöt és hazaárulót (a Népszabadság adatokkal bizonyította, hogy nem mások) tragikus hősként feltüntetni — ez minden erkölcsi lealjasodás csimboraszöja.

Érös kifejezéseket, súlyos szavakat használunk? Olvassák csak el a szegedi dolgozók a következő sorokat, amelyek a fentebb említett svájci lapból citálunk, s akkor megértik majd felháborodásukat. Ime: »Az a mód, ahogyan ő (mármint

Nagy Sándor) és barátja, Papp Endre a magyar követség épületében fontos aktákat akartak megszerezni, tudatlanságuk arról a tényről, hogy egy kommunista követség személyzete jobban kezeli a löfegyvereket, mint a tollat, bizonyítja«.

Ugye ehhez fölösleges a kommentár? Hajlamos azt hinni valaki, hogy a svájci újság most hallgatna, ha a magyar követség tagjai például apró browningokkal védekeztek volna a gengszterekkel szemben? Nevetséges. Mindenki tudja, hogy a semlegességével hengegő svájci sajtó akkor is ugyanígy rágalmazta volna népköztársaságunkat és könnyeket sajtolt volna a megérdemelten elesett Nagy Sándor teteme fölé. Mert az igazságukat és a becsületüket már rég elvesztették, s már csak egy nekik a fontos: ha törik, ha szakad, elhitetni akivel még lehet, hogy a szocializmust

építő Magyarországon szörnöü rabságban élnek az emberek. Különösen azért csapnak nagy lármát, mert az olyan »hazafiaknak«, mint Nagy Sándor, a magyar népi demokráciában nincs szabadságuk.

Dolgozó magyar népünk szabadságát és felfelé ívelö életnivóját nem kívánjuk bizonygatni holmi tökmagjankok előtt. Ellenben ami a Nagy Sándor félek helyzetét illeti, nyitott kaput döngetnek. Meri nálunk tényleg nincs és — az ellenforradalom tanulságait levonva — nem is lesz soha többé szabadsága a nép ellen-segeinek. A bűnözök pártfogásával azonban elérte a Berner Tagblatt, hogy a dolgozó emberek még sokkal többen megtudták: Svájcban a nemzetközi jogot is meg lehet sérteni, Svájcban lehetséges, hogy mindenféle világcsavargók — ha kis-kaliberű pisztolyt használnak — megtámadhatják a szocialista országok képviselői szer-veit.

Mi nem szeretnénk ilyen »szabad« és »semleges« államban élni...

N. I.

Szeged legszebb kerthelyiségében

A Szegedi vendéglátóiparnak is dicsőségére válnak az olyan kerthelyiség, mint a Szalmagyár dolgozóinak szörazozóhelye a Felsötiszaparton. Pick Márk egykori lakóházából alakították ki a Szegedi Szalmagyár dolgozóinak klubhelyiségét.

Az épület teraszán szombaton és vasárnap az üzem dolgozóiból alakult és a városban is közsímert zenekar, a »PIXALAM-dzsessz« játssza a szép tánc- és szörazokozató dalokat. A kerthelyiség közepén a mozaiklapokkal kirakott, virágokkal szögyelyezett táncbelen, a fényben úszó szökölköt körül az egész heti munka után táncolnak a párok.

Az olcsó, ízletes és böséges vacsora után előkerül a kártya is, s a négy- vagy hatszemélyes bokszokban feljángolnak az ulti-csaták. Csak egy baj van — mondják a kibicék —, hogy nem lehet minden játékos mögé odaülni.

(Szilágyi M. felv.) Gyors és pontos a kiszölgálás. Kaphat itt sört, bort, pálinkát, söt feketekávét is a vendég. Mégis akadnak türelmetlenek, s a kiszölgáló pult előtt várakoznak protekcióra. Hátha így hamarabb jutnak talhoz.